

Uñ de brüs berñ. Nota crebris vicissitudinibz inter gñe visitatõe z tẽpratiõis pbatõem in scola dñtũ mirabiliter pficit hõ. visitatione ne deficiat. tẽpratiõe ne supbiat. De hoc de brüs richard. de scõ victo. sup illud ppheticũ Venit maner nox venit mane dine p solationis. ut itez subsequat nox diabõlice tẽpratiõis. sub hac certe alternatiũ vicissitudinũ varietate viuere nos oz q̃ diu sumus in hac pegrinatione.

Richardus Filius.

Desidero etiã scire cur nonnunq̃ gña subtrahit etiã deuoris z q̃re iusti viri nõ pñt tm̃ pficere quantum volunt.

Ca. VIII. Pater. N.

Reli hoc scire de

his q̃ multe tẽpratiõis spēs de q̃bz vna est viz gñe subtractio z inopia deuotiõis. sine q̃ alie tẽpratiões nullã vel modicã dñtũ hñt. cũ ipa sit q̃si domus refugij ab oĩ tribulatõe. Uñ ps. Dñs mibi adiutor z ego despiciã inimicos. Subtrahit aut̃ nõnũq̃ gña deuotiõis viris. vt p hoc pbenf vtz fieri mi sint in fide spe caritate ac ceteris dñtũ. nã subtracto tam singulari refugio. s. deuotiõe. homo quodã mō inermis expositus ē hostibz tẽpratiõis. z ideo pavidus efficit z pusillanimis nisi fidei z spei firmitate se munit. z paciẽtia ac hũilitate se defendat. qui tũc maxie hñt locũ exercẽdi se z magnaz gloriã pmerẽdi. Fides ibi pbat si credenda eẽ. q̃ iã desũt p gustũ dulcedinẽ expiri dulcia sunt nimis oĩa q̃ de deo credi si p gustũ expiam̃ s̃ gustus eoz iõ subtrahit bonis vt fides magis iniã auctoritati sacre scripture. q̃ expientie pprie z magis hec meritoria fit. **S**eres pbat si pfidit deũ sibi eẽ ppiciũ etiã dũ flagellat. z ita studiose audeat

ei seruire z placere in oĩbz ac si sentiat z videat eũ sibi eẽ placatũ. **P**acia pbat si nõ murmuret z deũ q̃si ex sua vulticia hõiem tribulet. z desolef z lógat nimit̃er sustineat bñplacitũ dei. z non deficiat. in aduersis humilitas pbat. si cogitet se digne puniri q̃si sit indignus solatiõe spũali. z si iustificet deũ q̃ iuste iudicauerit puniendo reũ z ingratiũ bñficio pzinãdo solatiõis interne tm̃ nobis d̃z deus placere z tm̃ debemus eũ diligere q̃si nos punir. sicut q̃si nos solat. qz tã pia intentõe nos puni vt purget. sic blandit vt solat. **D**ifimus in subtractione gñe z solatiõis interne de minimis etiã bñficio grã agere z minimas culpas z negligentiã timere z cauere z minima queqz aduersa discere paciẽter tolerare. de opulenta ei mēsa multe mice imo aliã festã q̃nqz decidũt. **S**ic hõ habũdã diuersis solatiõũ comis plũima bñficia dei sine debita grãruãctiõe pterit plurimas grãs negligit ope exercere plurima pna reputat que magna sunt plurima nõ agnoscit. **S**z bis oĩbz subtractis sicut vir vidēs paupratẽ suã recolit q̃rtũ prius habuit z potuit q̃ iam non h̃z z sicut mēdicus famelicus modicã buccellã gratãter accipet z studiose colligetur. q̃ prius delicata fercula vilipendit. sic iste ad se reuertens incipit colligere. que prius negligenter pterit. vñ ppter hoc etiã minimas culpas cauere docem̃. qz timendũ nobis est. ne forte ex culpis ñis z magnitudine ña sit nobis subtracta gña. vt eã recupemus cauẽdo negligentias. q̃s admisimus i tãta libertate. **D**iscamus q̃ oĩa pctã p posse cauere z p bis q̃ fecimus oĩa aduersa hũiliter pati z oĩbz beneficijs dei debitã p̃siderationem cũ gratiarum actione exhibere semper. z gratiã dei nõ in vacuũ recipere. vt digni

erimus ut gr̃a nobis subtracta et aug-
mentata reddat et ad magnū virtutū
perfectū poruerimus pervenire. **¶**
Deinde considerandū est quod nemo iustorū
invenit qui tantum virtutes apprehendit
quā desiderat. quod op̃s d̃s interiora vi-
dens ip̃s sp̃sualibz perfectibz modū ponit
ut ex hoc quod apprehendere cupiscit et nō
vz in illis se nō extollat quod facere potest. de
hoc bea. greg. xij. mor. exponens illud.
constituisti terminos eius quod pre. nō. po.
sic d̃t. quod nō nūquā in virtutibz proficere co-
nam et quod dā dona recipimus a quibz re-
pulsū in ymnis iacemus. neō est quod tūc vir-
tutes apprehendat quod tantum desiderat. quod
op̃s d̃s interiora discernēs ip̃s sp̃s
talibz perfectibz modū ponit ut ex hoc hō
quod apprehendere conat et nō potest. in illis
se nō eleuet quod valet. vñ et ille quoque p̃-
dicator egregius qui raptus ad terciū
celū fuerat. et paradisi archana penetra-
verat eē post revelatōz tranquillū atque
intēpratus volebat. s; quod op̃s deus ter-
minos constituit hōi quod preteriri nō potest
et eleuavit hūc ad agnoscēda subliā.
et reduxit itē ad infima toleranda et
modi sui mēsuras aspiciens dū securi-
tate apprehendere conaret et nō possz p̃-
elatoz extra se ire. p̃ humilitatē cogē-
ret intra suos sp̃s terminos redire. hoc
gre. **¶** Quā sunt nōnulli quod post peccā
perpetrata corde sp̃gunt et relictis in-
quātibz bona opa agūt. et in summis
virtutibz se exercēt int̃m. ut nō solū cul-
pa eoz op̃atōem nō inq̃net. nec cogi-
tatōz impulset s; interueniētibz tēpra-
tionibz reuerberant ut vicz infirmitas
sue recordent et elati de virtutibz quod
acceperūt nō sint. **¶** Hoc tangit bea. gre.
xix. mora. exponēs illa ṽba. Quis est
pluue p̃t. et quod genuit stillas roris. de
cuius ṽtero egressa est glacies. et gelu
de celo quis genuit. sic d̃t. **¶** Quid est quod
d̃s prius quidē se p̃ez pluue in sinu

at. postmodū vero de suo ṽtero egredi
glaciē narrat. seque gelu gignere de celo
p̃nuūciat. nisi quod miro mō nostri pe-
ctoris terrā ad suscipienda verbi sc̃ia.
et prius p̃ occulte gr̃e pluuiā infundit
et postmodū ne in p̃ceptis virtutibz im-
moderatus p̃fluat disciplina int̃me
dispensationis p̃mit. ut quē p̃cepte
gr̃e pluuiā irrigat etiā disciplinē rigor
astringit. ne si aut ante quod d̃z. aut plus
quod necesse est p̃ceptas virtutes p̃ferat. fri-
gus in herbā p̃uertat. p̃ez quod ab incho-
antibz opus bonū dū prius quod õz õndi-
tur a grano. nec imperfectionis inaniter
et p̃ez quod virtutes dū plus quod est necesse ex-
uberant exaltēt. vnde et electorū suorū
d̃s vel aū tps desiderio renuit vel ruc-
sum in t̃pe ṽltra mēsurā perfectus p̃ez
mit. ne si aut ante quod d̃t. aut plus quod de-
lent. p̃ficiant. p̃ perfectus sui magnitu-
dinem in elationis defectum cadant.
nam cum cor post peccata sp̃ngit ter-
ra que aruerat infusione pluuię irriga-
tur et cum relictis iniquitatibus bona
opera exequi p̃ponit. quasi post infusio-
nem semina accepit. et plerūq; cum de-
sideria sancta p̃cipiunt et summis iam
exerceri virtutibus inardescunt. ut nō
solum culpa operationem non inquin-
net. sed nec cogitationem pulset. et ad
huc quidem in corpore positi sunt. sed
nil perpeti iam de cōmunionē vite p̃ez
sentis volunt imitari. p̃ intentionem
eternam mentis stabilitatem appetūt.
sed interueniētibz cogitationibus re-
uerberantur. ut videlicet infirmitatis
sue meminerint. et elati de virtutibus
quod accipiunt non sint quod d̃z mi-
ra discipline repressione agitur. quid
aliud quod de ṽtero glacies produciē
quando de interno secreto dispensatio
egreditur. et voluntates nostre etiam
in bonis desiderijs refrenantur. **¶** Vide
amus Paulum in sua videlicet ter-

ra contra discipline gratia premebat. cum autem
velle adiacet mihi proficere aut bonum non
inuenio. quod autem velle se habere asserit. iam per
infusionem gratie que lateant semina ostendit.
sed dum proficere bonum non inuenit. profecto in-
dicat. quanta illum superne dispensationis
glacies premit. an eorum corda non prefferat
quod dicebat. ut non quecumque vultis illa
faciatis ac si aperte dicat. **O**cculta eorum
dispositio semina iam perdit in frugem querunt
sed superne moderamine gelu premitur ut tanto
post secundum exeat. quanto divini iudi-
cij prementia pondera patientius poterit.
et quod plerumque humana corda quam erumpere
ad virtutes que appetunt non valent eo ipso
quo ab intentionis sue perfectione resiliunt
temptationum stimulis fatigantur. sed tamen eas
de temptationibus comprimunt seque per exercita-
tionis usum in quedam vincedi rigore pro-
nunt. unde subdit in similitudinem lapidis ad
que durat. quod et si fluxe cogitationes inte-
rius lascescunt. nequaquam usque ad sensum
pravum operis preahunt. sed mens sub inoli-
ta vivendi consuetudine quasi sub quadam duri-
tia exterius abscondit. que quod intus ex tem-
ptationis pulsatione mollescit quod prava
cogitatio usque ad sensum non proficit quod
fluctuantes motus autem superductus rigor
sancte deliberationis premit. **h**ec greg. **U**n-
de opus dei videtur de remediis salutis hoc
est de virtutibus augeri infirmitatem nostram
mensuram ipsis perfectionibus imponit ut habet
mus quedam virtutum dona. que nunquam quasi
mus. et quamvis quedam. nec tamen habere valea-
mus. quatenus mensura nostra dum habere non
potest que appetit et intelligat illa de semetip-
sa non habere que habere et extolli poterat ex
donis que habere humiliter ex virtute quam non habere
De hoc beatus greg. xviii. moral. sic vi-
ces. **O**pus dei que augeri infirmitatem no-
stra de remediis salutis respicit. mensura
tam ipsis nostris perfectionibus imponit. ut habet
mus quedam virtutum dona. que nunquam quasi
mus et quamvis quedam. nec tamen habere valeat

mus. quatenus mensura cum habere non potest
que appetit et illa se intelligat de semetip-
sa non habere. que habere. et per ea que sunt provide-
rat illa que desunt et per ea que vultiter desunt
servent humiliter bona que sunt. **U**n-
de quis posuit mensuras eius si nostri vel
quod teredit super eam lineam. **Q**uis enim nisi con-
dito non habere terre mensuras posuit. que in-
terni iudicij secreto moderamine. alij
sermonem sapientie. alij sermonem
scie. alij plenam fidem. alij gratiam sanctita-
tem. alij operationem virtutum. alij prophetiam
alij genera linguarum. alij sermonum in-
terpretationem tribuit. **S**ic itaque creator
noster ac dispositore cuncta moderantur ut
extollerat ex dono quod habere humiliter ex vir-
tute. quam non habere. sic cuncta moderantur ut
cum per ipsam gratiam unumquemque suble-
vat etiam per dispensationem alteri alterum subdat. et per
meliora quisque dona aliorum quo sibi sub-
iicit attendat. at illud licet se in alijs possi-
sentiat. eisdem tamen que superat se in alijs possi-
ponat. sic cuncta moderantur ut dum singula
queque sunt omnium interposita quedam carita-
tis vicissitudine fiant omnia singulorum ut
unusquisque sic non quod accepit in altero
possideat ut ipsi alteri possidendum quod ac-
cepit humiliter impendat. **D**um enim
perperam da. dicitur. unusquisque sic ut ac-
cepit gratiam in alterum illam administrat
tes sicut boni dispensatores multiformi-
tis gratie dei. tunc namque multiformis gratia
dei dispensat. quam acceptum donum et ei qui
habere non habere creditur. quam propter eum cui impen-
ditur datum putatur. **D**um per paulum
dicitur per caritatem servite invicem.
tunc enim caritas nos a iugo culpe libe-
ros reddit. cum vicissim nos nostro pro
amorem servitio subicit cum et aliena
bona nostra credimus. alijs quasi sua
offerentes exhibemus. sed cum miro
consilio auctorum dispensatores nosse
hinc illa largitur que alij tenegat. que
isti largitur mensuras sibi positas egredi

nitur. quisq; posse plus q̄ accepit
 conat. in precipicio em̄ pedē porrigit
 qui mensuraz suaz limitē nō attēdit.
 ⁊ plerq; amittit q̄ poterat q̄ audacter
 ea ad q̄ pringere non v̄z arripe festiat.
 hec gre. **M**isericors etiā dñs
 pcessaz sibi hic electis suis de virtutibz
 gloriā. solet per immixtā infirmitatez
 rpare. vñ quibusdā temptacionibz re
 primunt vt nequa q̄ tm̄ pficere valeāt
 quantū desiderāt. ⁊ ne extollant vnus
 quisq; scōz iā quidē interius ad sūma
 rapit. sed adhuc temptat̄ exterius ne
 despationis lapsum. ne elatōnis incur
 rat vitiū. **I**sta tangit beatus greg. xix.
 mora. sic di. Concessam hic electis de
 virtutibz gliam pmixta infirmitate d̄s
 psuevit rpare. **U**nde bene p iob d̄. Et
 aq̄s appendit mensura. qz ipsi sc̄i qui
 subleuante spū ad summa rapiunt q̄
 diu in hac vita sunt ne elatōe aliq̄ sup
 biant quibusdā temptatōibz reprimū
 tur. vt nequa q̄ tm̄ pficere valeant q̄
 tum volunt. sed ne extollant̄ superbia.
 fit in eis ipsaz quedā mensura virtutū.
Hinc est em̄ q̄ helias dū tot virtutibus
 in altū pfecisset. quadā mēsurā suspē
 sus est. dū iezabel postmodū q̄uis regi
 nā tñ mulierculā fugit. ppendo quippe
 hunc mire virtutis vix v̄bo celosa plu
 uis claudere. suscitātē mortuos. ven
 tura queq; p̄udentē **E**cce rursus a iō
 occurrit q̄roq; pauore añ vnā mulier
 culā fugerit. cōsidero timore p̄cussum
 de maū dñi mortē petere nec accipe de
 maū m̄leris mortē fugiēdo vitare **U**n̄
 sic potēs vt tot illas virtutes faciat vn̄
 sic infirmus vt ita se iam p̄mescat. ni
 si qz aque appendunt̄ mensura. vt ipsi
 sancti dei hoīes ⁊ multū valeant p̄ po
 tentiā dei. ⁊ rursus quadaz mensura
 moderati sint p̄ infirmitatē suā i illis
 virtutibz. **H**elias quid te celo accepit
 in istis infirmitatibz quid te se poterat

agnoscebat. illa potentia virtutis fuit
 ista infirmitas custos virtutis. in illis
 virtutibz oñdebat quid accepit. i istis
 infirmitatibz qd̄ accepit custodiebat
 in miraculis monstrabat ⁊ in infirmi
 tatibz psuabat **S**ic paulū video icu
 n̄s cor p̄p̄a cvigil̄is frenatē. sustinētē
 frigiditatis ac nuditatis erum nā ad terci
 um celū raptū ⁊ audisse archana v̄ba.
 que nō licet hoī loqui ⁊ tñ sathane an
 gelo ad colaphisandū p̄cedit. orat vt
 eximi debeat ⁊ nō exaudif. cuius cum
 imitē p̄uersionis aspicio. ppendo qz ei
 sup̄na pietas celos ap̄it. seseq; illi ih̄
 sus de sublimibus oñt. ⁊ tñ de ciuitate
 eadē quā post visionē ih̄su ingressus
 fuerat fugiens recedit. sicut ip̄e testat̄
 di. **D**ama sci p̄positus ⁊c. **C**ui licēter
 dicā. **P**aule in celo iā iesum p̄spicif
 ⁊ in terra adhuc hoīem fugis. in pa
 disum duceris. secreta dei v̄ba cogno
 scis. ⁊ adhuc sathane angelo tempta
 ris. **U**n̄ sic fortis vt ad celestia rapia
 ris. vñ sic infirmus vt in terra hoīem
 fugias. ⁊ adhuc a sathane angelo ad
 uersa tolerez nisi qz ip̄e qui te subleuat
 rursus te subtilissima mēsurā mode
 rat. vt ⁊ miraculis tuis nobis p̄dices
 virtutē dei ⁊ rursus in timore tuo remi
 misci nos facias infirmitatis n̄e. q̄ tñ
 infirmitas ne in te sp̄atōnem nos p̄tra
 hat dū pulsat dū te infirmitate tua to
 minū rogares qz auditus non es. nos
 bis quoq; locutus ē qd̄ audisti. sufficit
 tibi gr̄a mea. nam virtus in infirmitate
 te perficit. **A**p̄erta ergo voce dñi oñdi
 tur. qz custos virtutum est infirmitas
Tūc quippe bene interius custodimur.
 cū per dispensatōem dei tolerabilē tēp
 tamur exterius aliqñ virtutis. aliquādo
 pressuris. nam eis quoq; quos viros
 nouimus fuisse virtutū temptatōes at
 qz certamina nō defuere vitiōz **H**inc
 est q̄ ad p̄solationē n̄am item p̄dica

tor egregius de se quedā talia prodere dignat̄ dicens Uideo aliam legem in mēbris meis repugnantē legi mētis mee. Ad yma quippe trahit̄ caro. ne extollat̄ spūs. ⁊ ad summa trahit̄ spūs ne substernat̄ caro. spūs leuat̄ ne iaceamus ī infimis. caro aggrauat̄ ne extollam̄ in sumis vñ sit certo moderamēte vt dū vnusquisq; scōp. iā q̄dem interius ad summa rapit̄ s; adhuc tēptat̄ exteri⁹ ne despatōis lapsū nec elatōis viciū incurrat. qm̄ nec tēptatio exteri⁹ culpā pficit q; interior intētio sursum trahit. nec rursum intētio interior in subia eleuat q; tēptatio exteri⁹ humiliat duz grauat. sic itaq; magno ordine agnoscimus in interiori pfectu qd accipimus. in exteriori defectu qd sumus ⁊ miro mō agit vt nec de virtute quisq; extolli debeat. nec tēptatōe desperet q; dū spūs trahit ⁊ caro retrahit subtilissimo iudicis interni moderamēte infra summa ⁊ sup̄ infima in quodā medio oīa librat̄. hęc grego. **Filius**

Desidero etiā scire vtr̄ iusti ⁊ sancti viri in hac vita viuere possint sine minutis ⁊ venialibus pctis.

Ca IX Pater R
Silire debes qd q̄ impossibile ē hōiem aliquñ nō venialiter peccare. ppter p̄tinuā p̄uersatōez quam gerit in terris. qd pbat bea. aug sic di. Impossibile ē hōiez aliquñ nō peccare venialiter ⁊ nō hēe aliquā iordinatōez in sua sensualitate ppter p̄tinuā p̄uersatōez in terris. ex q̄ p̄trahit̄ aliq̄ macula ipuritat̄is in affectu. vel ruga obscuritat̄is in mēte. hęc aug. Vñ in hac corruptibili carne p̄stituri nequaq; valeamus sic viuere. vt nulla nos culpe delectatio possit pulsare. s; aliud ē p̄ cogitatōes illicitas tāgi. aliud ē illis assentire **De hoc bea. gre. Adhuc carnis cor**

ruptibilis pondere grauari nequaq; viuere valeamus. sic vt nulla nos possit culpe delectatō pulsare. s; aliud ē nolētem tāgi aliud p̄sentirez aīam p̄misi. **Sancti aut̄ viri tāto euigilātore cētū cū spectatōe se custodiūt. quātō se pulsari finistris morib; vel trāsitorie delectatōe. hęc gre. S Vñ norādū p̄tēssatur idē bea. greg. xvij. moral. q̄ q̄dam sunt pctā que a iustis viris vitari p̄nt ⁊ sunt nōnulla q̄ etiā a iustis viris vitari nō p̄nt. cuius em̄ cor in hac corruptibili carne p̄sistēs. in sinistra cogitatōe nō labit̄. ⁊ tñ hęc ip̄a p̄ua cogitare peccare est s; dū cogitatōi resistit a p̄fusiōe sua aīmus liberat̄. Vñ s; in stoz ⁊ si libera ē a p̄uerso ope. aliquñ tñ corruit in p̄uersā cogitatōez. ⁊ p̄tēssatur ergo labit̄ q; saltem in cogitatione declinat̄. ⁊ tñ vñ semetip̄am postmodū flendo replendat nō h; q; ante se repat̄ q̄ p̄sensum cadat. hęc greg. Quāuis igit̄ iusti viri per grām sancti spūs adiuti p̄tra vitia carnis erigant̄ ⁊ virtutib; reluceant. nullus tñ est qui sine culpa vitā istā trāsseat q̄ diu carnē corruptibilem portat. Si s; sine cōtagio eē nō valet. q̄ in hac vita tenebrosa virtutibus lucet. quātō vitioz reatu obligati sunt. qui adhuc carnaliter viuunt. **De hoc beatus greg. xvij. moral. sic dicit Ecce nōnulli p̄ donū spūs adiuti p̄tra infirmitatez sue carnis erigunt̄. virtutibus emicāt. nullus tñ est q̄ sine culpa vitā trāsseat. quousq; carnē corruptōis portat. nec bene viuentiū mentes a pctōz maculis munde sunt. si remota pietate iudicent̄. q; apud districti iudicis oculos sua vnumquemq; corruptibilitas inquinat. nisi hunc quoridie gratia parentis tergat. Electorum quippe animus prodire ad libertatem iusticie nititur. sed adhuc cōpede infirmitatis tenet. ⁊ culpas quidez subigere****